

Myths and Narratives about Love and Marriage: Re-reading what Judaism can offer us

Genesis, Chapter 1

כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ, כְּדְמוּתֵנוּ; וְיִרְדּוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם, וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ, וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ, הֹרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ.

26 And God said: 'Let us make man in our image, after our likeness; and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth.'

כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצַלֵּם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה, בָּרָא אֹתָם.

27 And God created man in His own image, in the image of God created He him; male and female created He them.

כח וַיְבָרֵךְ אֹתָם, אֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ, וּכְבַשְׁתֶּם; וּרְדוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם, וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם, וּבְכָל-חַיָּה, הֹרֶמֶשֶׁת עַל-הָאָרֶץ.

28 And God blessed them; and God said unto them: 'Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it; and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that creepeth upon the earth.'

כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ, וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פְּרִי-עֵץ, זֶרַע זֶרַע: לָכֶם יִהְיֶה, לְאֹכְלָהּ.

29 And God said: 'Behold, I have given you every herb yielding seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in which is the fruit of a tree yielding seed--to you it shall be for food;

ל וּלְכָל-חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל-רֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה, אֶת-כָּל-יֵרֶק עֹשֶׂב, לְאֹכְלָהּ; וַיְהִי-כֵן.

30 and to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is a living soul, [I have given] every green herb for food.' And it was so.

לא וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה, וְהִנֵּה-טוֹב מְאֹד; וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר, יוֹם הַשְּׁשִׁי. {פ}

31 And God saw every thing that He had made, and, behold, it was very good. And there was evening and there was morning, the sixth day. {P}

Chapter 2

ה וְכָל-שִׁיחַ הַשָּׂדֶה, טָרֵם יִהְיֶה בָּאָרֶץ, וְכָל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה, טָרֵם יִצְמַח: כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים, עַל-הָאָרֶץ, וְאָדָם אִינוֹ, לְעַבֵּד אֶת-הָאֲדָמָה.

5 No shrub of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground;

ו וְאָדָם, יָעַל מִן-הָאָרֶץ, וַהֲשִׁקָהּ, אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאֲדָמָה.

6 but there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground.

ז וַיִּצְרֶה יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם, עֹפֶר מִן-הָאֲדָמָה, וַיִּפַּח בְּאַפָּיו, נְשִׁמַת חַיִּים; וַיְהִי הָאָדָם, לְנֶפֶשׁ חַיָּה.

7 Then the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul.

ח וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים, גֶּן-בְּעֵדֶן--מִקְדָּם; וַיִּשֶׂם שָׁם, אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר.

8 And the LORD God planted a garden eastward, in Eden; and there He put the man whom He had formed.

- ט** וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים, מִן-הָאֲדָמָה, כָּל-עֵץ
 חָמוֹד לְמַרְאֵה, וְטוֹב לְמֵאֲכָל--וְעֵץ הַחַיִּים,
 בְּתוֹךְ הַגֶּן, וְעֵץ, הַדַּעַת טוֹב וְרָע.
- י** וְנָהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן, לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגֶּן;
 וּמִשָּׁם, יִפְרֹד, וְהָיָה, לְאַרְבָּעָה רִאשִׁים.
- יא** שֵׁם הָאֲחָד, פִּישׁוֹן--הוּא הַסָּבֵב, אֶת כָּל-
 אֶרֶץ הַחַוִּילָה, אֲשֶׁר-שָׁם, הַזָּהָב.
- יב** וְזָהָב הָאֶרֶץ הַהוּא, טוֹב; שָׁם הַבְּדֹלַח,
 וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם.
- יג** וְשֵׁם-הַנְּהָר הַשֵּׁנִי, גִּיחוֹן--הוּא הַסּוֹבֵב,
 אֶת כָּל-אֶרֶץ כּוּשׁ.
- יד** וְשֵׁם הַנְּהָר הַשְּׁלִישִׁי תִּדְקַל, הוּא הַהַלְקִי
 קְדָמַת אֲשׁוּר; וְהַנְּהָר הָרְבִיעִי, הוּא פָּרַת.
- טו** וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים, אֶת-הָאָדָם; וַיַּנְחֵהוּ
 בְּגֶן-עֵדֶן, לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ.
- טז** וַיֹּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים, עַל-הָאָדָם
 לֵאמֹר: מִכָּל-עֵץ-הַגֶּן, אָכַל תֹּאכַל.
- יז** וּמִעֵץ, הַדַּעַת טוֹב וְרָע--לֹא תֹאכַל,
 מִמֶּנּוּ: כִּי, בַּיּוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ--מוֹת תָּמוּת.
- יח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים, לֹא-טוֹב הַיּוֹת
 הָאָדָם לְבַדּוֹ; אֶעֱשֶׂה-לּוֹ עֹזֵר, כְּנֶגְדּוֹ.
- יט** וַיִּצָּר יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאֲדָמָה, כָּל-חַיֵּי
 הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֵל-
 הָאָדָם, לְרִאוֹת מַה-יִקְרָא-לוֹ; וְכָל אֲשֶׁר
 יִקְרָא-לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה, הוּא שְׁמוֹ.
- כ** וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת, לְכָל-הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם, וּלְכָל, חַיֵּי הַשָּׂדֶה; וְלָאָדָם, לֹא-
 מָצָא עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ.
- כא** וַיִּפַּל יְהוָה אֱלֹהִים תְּרַדְמָה עַל-הָאָדָם,
 וַיֵּישָׁן; וַיִּקַּח, אֶחָת מִצַּלְעֹתָיו, וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר,
 תַּחְתָּנָהּ.
- כב** וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הַצֶּלַע אֲשֶׁר-לָקַח
 מִן-הָאָדָם, לְאִשָּׁה; וַיָּבֵאָהּ, אֵל-הָאָדָם.
- כג** וַיֹּאמֶר, הָאָדָם, זֹאת הַפֶּעַם עֲצָם מֵעַצְמִי
 וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי; לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה, כִּי מֵאִישׁ
 לָקַחָהּ זֹאת.
- 9** And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of the knowledge of good and evil.
- 10** And a river went out of Eden to water the garden; and from thence it was parted, and became four heads.
- 11** The name of the first is Pishon; that is it which compasseth the whole land of Havilah, where there is gold;
- 12** and the gold of that land is good; there is bdellium and the onyx stone.
- 13** And the name of the second river is Gihon; the same is it that compasseth the whole land of Cush.
- 14** And the name of the third river is Tigris; that is it which goeth toward the east of Asshur. And the fourth river is the Euphrates.
- 15** And the LORD God took the man, and put him into the garden of Eden to dress it and to keep it.
- 16** And the LORD God commanded the man, saying: 'Of every tree of the garden thou mayest freely eat;
- 17** but of the tree of the knowledge of good and evil, thou shalt not eat of it; for in the day that thou eatest thereof thou shalt surely die.'
- 18** And the LORD God said: 'It is not good that the man should be alone; I will make him a help meet for him.'
- 19** And out of the ground the LORD God formed every beast of the field, and every fowl of the air; and brought them unto the man to see what he would call them; and whatsoever the man would call every living creature, that was to be the name thereof.
- 20** And the man gave names to all cattle, and to the fowl of the air, and to every beast of the field; but for Adam there was not found a help meet for him.
- 21** And the LORD God caused a deep sleep to fall upon the man, and he slept; and He took one of his ribs, and closed up the place with flesh instead thereof.
- 22** And the rib, which the LORD God had taken from the man, made He a woman, and brought her unto the man.
- 23** And the man said: 'This is now bone of my bones, and flesh of my flesh; she shall be called Woman, because she was taken out of Man.'

כד על-כן, יעזוב איש, את-אביו, ואת-אמו; **24** Therefore shall a man leave his father and his mother, and shall cleave unto his wife, and they shall be one flesh.

כה ויהיו שניהם ערומים, האדם ונאשתו; **25** And they were both naked, the man and his wife, and were not ashamed.

Chapter 3

א והנחש, היה ערום, מכל חית השדה, אשר עשה יהוה אלהים; ויאמר, אל-האשה, אף כי-אמר אלהים, לא תאכלו מכל עץ הגן. **1** Now the serpent was more subtle than any beast of the field which the LORD God had made. And he said unto the woman: 'Yea, hath God said: Ye shall not eat of any tree of the garden?'

ב ותאמר האשה, אל-הנחש: מפרי עץ-הגן, נאכל. **2** And the woman said unto the serpent: 'Of the fruit of the trees of the garden we may eat;

ג ומפרי העץ, אשר בתוך-הגן--אמר אלהים לא תאכלו ממנו, ולא תגעו בו: פן-תמתו. **3** but of the fruit of the tree which is in the midst of the garden, God hath said: Ye shall not eat of it, neither shall ye touch it, lest ye die.'

ד ויאמר הנחש, אל-האשה: לא-מות, תמתו. **4** And the serpent said unto the woman: 'Ye shall not surely die;

ה כי, ידע אלהים, כי ביום אכלכם ממנו, ונפקחו עיניכם; והייתם, כאלהים, ידעי, טוב ורע. **5** for God doth know that in the day ye eat thereof, then your eyes shall be opened, and ye shall be as God, knowing good and evil.'

ו ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה-הוא לעינים, ונחמד העץ להשכיל, ותקח מפריו, ותאכל; ותתן גם-לאישה עמה, ויאכל. **6** And when the woman saw that the tree was good for food, and that it was a delight to the eyes, and that the tree was to be desired to make one wise, she took of the fruit thereof, and did eat; and she gave also unto her husband with her, and he did eat.

ז ותפקחנה, עיני שניהם, וידעו, כי עירמם הם; ויתפרו עלה תאנה, ויעשו להם חגרת. **7** And the eyes of them both were opened, and they knew that they were naked; and they sewed fig-leaves together, and made themselves girdles.

ח וישמעו את-קול יהוה אלהים, מתהלך בגן--לרוח היום; ויתחבא האדם ונאשתו, מפני יהוה אלהים, בתוך, עץ הגן. **8** And they heard the voice of the LORD God walking in the garden toward the cool of the day; and the man and his wife hid themselves from the presence of the LORD God amongst the trees of the garden.

ט ויקרא יהוה אלהים, אל-האדם; ויאמר לו, אנה. **9** And the LORD God called unto the man, and said unto him: 'Where art thou?'

י ויאמר, את-קולך שמעתי בגן; ואירא כי-עירם אנכי, ואתחבא. **10** And he said: 'I heard Thy voice in the garden, and I was afraid, because I was naked; and I hid myself.'

יא ויאמר--מי הגיד לך, כי עירם אתה; המן-העץ, אשר צויתיד לבלתי אכל-ממנו--אכלת. **11** And He said: 'Who told thee that thou wast naked? Hast thou eaten of the tree, whereof I

commanded thee that thou shouldst not eat?'

יב וַיֹּאמֶר, הָאָדָם: הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי, הוּא נָתַנָּה-לִּי מִן-הָעֵץ וְאָכַל. **12** And the man said: 'The woman whom Thou gavest to be with me, she gave me of the tree, and I did eat.'

יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה, מַה-זֹּאת עָשִׂית; וַתֹּאמֶר, הָאִשָּׁה, הִנָּחֵשׁ הִשִּׂיאָנִי, וְאָכַל. **13** And the LORD God said unto the woman: 'What is this thou hast done?' And the woman said: 'The serpent beguiled me, and I did eat.'

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הַנָּחָשׁ, כִּי עָשִׂית זֹאת, אֲרוּר אַתָּה מִכָּל-הַבְּהֵמָה, וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה; עַל-גֹּחֲזֵךְ תֵּלֵךְ, וְעָפָר תֹּאכַל כָּל-יְמֵי חַיֶּיךָ. **14** And the LORD God said unto the serpent: 'Because thou hast done this, cursed art thou from among all cattle, and from among all beasts of the field; upon thy belly shalt thou go, and dust shalt thou eat all the days of thy life.'

טו וְאִיבָה אֲשִׁית, בֵּינֶךָ וּבֵין הָאִשָּׁה, וּבֵין זָרְעֶךָ, וּבֵין זָרְעָהּ: הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ, וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עֹקֵב. {ס} **15** And I will put enmity between thee and the woman, and between thy seed and her seed; they shall bruise thy head, and thou shalt bruise their heel.' {S}

טז אֶל-הָאִשָּׁה אָמַר, הֲרַבְּהָ אֲרַבְּהָ עֲצָבוֹנֶךָ וְהֲרַבְּהָ--בְּעַצְבֹּךָ, תֵּלְדֵי בָנִים; וְאֶל-אִישׁוֹ, תִּשׁוּכְתָּךְ, וְהוּא, יִמְשַׁל-בְּךָ. {ס} **16** Unto the woman He said: 'I will greatly multiply thy pain and thy travail; in pain thou shalt bring forth children; and thy desire shall be to thy husband, and he shall rule over thee.' {S}

יז וְאֶל-אָדָם אָמַר, כִּי-שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ, וַתֹּאכַל מִן-הָעֵץ, אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ--אֲרוּרָה הָאֲדָמָה, בְּעֵבְרֶךָ, בְּעֵצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. **17** And unto Adam He said: 'Because thou hast hearkened unto the voice of thy wife, and hast eaten of the tree, of which I commanded thee, saying: Thou shalt not eat of it; cursed is the ground for thy sake; in toil shalt thou eat of it all the days of thy life.'

יח וְקוֹץ וְדַרְדַּר, תִּצְמִיחַ לְךָ; וְאָכַלְתָּ, אֶת-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה. **18** Thorns also and thistles shall it bring forth to thee; and thou shalt eat the herb of the field.

יט בִּזְעֵת אִפְיֶךָ, תֹּאכַל לֶחֶם, עַד שׁוֹבֵבךָ אֶל-הָאֲדָמָה, כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ: כִּי-עָפָר אַתָּה, וְאֶל-עָפָר תִּשׁוּב. **19** In the sweat of thy face shalt thou eat bread, till thou return unto the ground; for out of it wast thou taken; for dust thou art, and unto dust shalt thou return.'

כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ, חוּוָה: כִּי הוּא הִיתָה, אִם כָּל-חַיִּי. **20** And the man called his wife's name Eve; because she was the mother of all living.

כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ, כְּתָנוּת עוֹר--וַיִּלְבָּשֵׁם. {פ} **21** And the LORD God made for Adam and for his wife garments of skins, and clothed them. {P}

כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים, הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, לְדַעַת, טוֹב וְרָע; וְעַתָּה פָּרוּ-יִשְׁלַח יָדוֹ, וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים, וְאָכַל, וְחַי לְעֹלָם. **22** And the LORD God said: 'Behold, the man is become as one of us, to know good and evil; and now, lest he put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat, and live for ever.'

כג וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה אֱלֹהִים, מִגֶּן-עֵדֶן--לְעַבְד, אֶת-הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר לָקַח, מִשָּׁם. **23** Therefore the LORD God sent him forth from the

garden of Eden, to till the ground from whence he was taken.

כד ויגרש את-האדם; וישכן מקדם לגן-עדן את-הכרובים. **24** So He drove out the man; and He placed at the east of the garden of Eden the cherubim, and the flaming sword which turned every way, to keep the way to the tree of life. {S}

ואת להט החרב המתהפכת, לשמר, את-דרך עץ החיים. [ס]

Chapter 4

א והאדם, ידע את-חנה אשתו; ותהר, ותלד את-קין. **1** And the man knew Eve his wife; and she conceived and bore Cain, and said: 'I have gotten a man with the help of the LORD.'

ב ותאמר, קניתי איש את-יהוה.

ב ותסוף ללדת, את-אחיו את-הבל; ויהי-הבל, רעה צאן, וקין, הנה עבד אדמה. **2** And again she bore his brother Abel. And Abel was a keeper of sheep, but Cain was a tiller of the ground.

Babylonian Talmud; Sotah 2B

Rabbah bar Bar Chanah says: Rabbi Yochanan said, אסירים מוציא ביתה יחידים מושיב אלהים (ז, סח תהלים) שנאמר, סוף ים כקריעת לזווגן וקשין And the difficulty of matching couples is as [that of] the splitting of the Sea of Reeds, as it says (Psalms 68:7) "God maketh the solitary to dwell in a house; He bringeth out the prisoners into prosperity."

איני Is this really so?

But Rav Yehudah said: Rav said

Forty days before the formation of a foetus a Heavenly voice emanates and says,

"The daughter of so-and-so [will be matched] to so-and-so, the house of so-and-so to so-and-so, the field of so-and-so to so-and-so."

It isn't a difficulty:

One refers to the first match, the other refers to the second match.

Chapter 29 בראשית

א וישא יעקב, רגליו; וילך, ארצה בני-קדם. **1** Then Jacob went on his journey, and came to the land of the children of the east.

ב וירא והנה באר בשדה, והנה שם שלשה עדרים-צאן רבצים עליה--כי מן-הבאר ההוא, ישקו העדרים; והאבן **2** And he looked, and behold a well in the field, and, lo, three flocks of sheep lying there by it.--For out of

- גְדֹלָה, עַל-פִּי הַבְּאֵר. that well they watered the flocks. And the stone upon the well's mouth was great.
- ג וַנֵּאָסְפוּ-שָׁמָּה כָּל-הָעֶדְרִים, וַגָּלוּ אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר, וַהֲשִׁיבוּ אֶת-הָאֶבֶן עַל-פִּי הַבְּאֵר, לְמִקְוָהּ. 3 And thither were all the flocks gathered; and they rolled the stone from the well's mouth, and watered the sheep, and put the stone back upon the well's mouth in its place.--
- ד וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב, אַחֵי מֵאֵין אַתֶּם; וַיֹּאמְרוּ, מִחָרָן אֲנִינֵנוּ. 4 And Jacob said unto them: 'My brethren, whence are ye?' And they said: 'Of Haran are we.'
- ה וַיֹּאמֶר לָהֶם, הֲיַדְעֶתֶם אֶת-לָבָן בֶּן-נָחוֹר; וַיֹּאמְרוּ, יָדַעְנוּ. 5 And he said unto them: 'Know ye Laban the son of Nahor?' And they said: 'We know him.'
- ו וַיֹּאמֶר לָהֶם, הֲשָׁלוֹם לוֹ; וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם--וְהִנֵּה רַחֵל בִּתּוֹ, בָּאָה עִם-הַצֹּאן. 6 And he said unto them: 'Is it well with him?' And they said: 'It is well; and, behold, Rachel his daughter cometh with the sheep.'
- ז וַיֹּאמֶר, הֲנֹ עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל--לֹא-עֵת, הָאֶסֶף הַמִּקְוָה; הֲשִׁקּוּ הַצֹּאן, וּלְכוּ רְעוּ. 7 And he said: 'Lo, it is yet high day, neither is it time that the cattle should be gathered together; water ye the sheep, and go and feed them.'
- ח וַיֹּאמְרוּ, לֹא נוֹכֵל, עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל-הָעֶדְרִים, וַגָּלוּ אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר; וַהֲשִׁיבוּ, הַצֹּאן. 8 And they said: 'We cannot, until all the flocks be gathered together, and they roll the stone from the well's mouth; then we water the sheep.'
- ט עוֹדֵנוּ, מִדְּבַר עַמִּים; וְרַחֵל בָּאָה, עִם-הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאִבְיָהּ--כִּי רָעָה, הוּא. 9 While he was yet speaking with them, Rachel came with her father's sheep; for she tended them.
- י וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת-רַחֵל, בִּת-לָבָן אַחֵי אִמּוֹ, וְאֶת-צֹאן לָבָן, אַחֵי אִמּוֹ; וַיֵּגֶשׁ יַעֲקֹב, וַיִּגַּל אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר, וַיִּשְׁקֵה אֶת-צֹאן לָבָן אַחֵי אִמּוֹ. 10 And it came to pass, when Jacob saw Rachel the daughter of Laban his mother's brother, and the sheep of Laban his mother's brother, that Jacob went near, and rolled the stone from the well's mouth, and watered the flock of Laban his mother's brother.
- יא וַיִּשַׁק יַעֲקֹב, לְרַחֵל; וַיִּשֵׂא אֶת-קִלְוֹ, וַיִּבְדּוּ. 11 And Jacob kissed Rachel, and lifted up his voice, and wept.
- יב וַיַּגִּד יַעֲקֹב לְרַחֵל, כִּי אַחֵי אִבְיָהּ הוּא, וְכִי בֶן-רִבְקָה, הוּא; וַתֵּרָץ, וַתַּגִּיד לְאִבְיָהּ. 12 And Jacob told Rachel that he was her father's brother, and that he was Rebekah's son; and she ran and told her father.
- יג וַיְהִי כַּשְׁמַע לָבָן אֶת-שְׁמַע יַעֲקֹב בֶּן-אָחִיתוֹ, וַיָּרֹץ לִקְרָאתוֹ וַיְחַבֵּק-לוֹ וַיִּנְשָׁק-לוֹ, וַיְבִיֵּאֵהוּ, אֶל-בֵּיתוֹ; וַיִּסַּפֵּר לָלָבָן, אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. 13 And it came to pass, when Laban heard the tidings of Jacob his sister's son, that he ran to meet him, and embraced him, and kissed him, and brought him to his house. And he told Laban all these things.
- יד וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן, אֵד עֲצָמִי וּבְשָׂרִי אַתָּה; וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ, חֹדֶשׁ יָמִים. 14 And Laban said to him: 'Surely thou art my bone and my flesh.' And he abode with him the space of a month.
- טו וַיֹּאמֶר לָבָן, לְיַעֲקֹב, הֲכִי-אַחֵי אַתָּה, וַעֲבַדְתַּנִּי חִנָּם; הֲגִידָה לִּי, מַה-מִּשְׁכָּרְתֶּךָ. 15 And Laban said unto Jacob: 'Because thou art my brother, shouldest thou therefore serve me for nought? tell me, what shall thy wages be?'

- טז** וילקבו, שתי בנות: שם הגדולה לאה, ושם הקטנה רחל. **16** Now Laban had two daughters: the name of the elder was Leah, and the name of the younger was Rachel.
- יז** ועיני לאה, רכות; ורחל, היתה, יפת-תאר, ויפת מראה. **17** And Leah's eyes were weak; but Rachel was of beautiful form and fair to look upon.
- יח** ויאהב יעקב את-רחל; ויאמר, אעבדך שבע שנים, ברחל בתך, הקטנה. **18** And Jacob loved Rachel; and he said: 'I will serve thee seven years for Rachel thy younger daughter.'
- יט** ויאמר לבן, טוב תתי אתה לך, מתתי אתה, לאיש אחר; שבה, עמדי. **19** And Laban said: 'It is better that I give her to thee, than that I should give her to another man; abide with me.'
- כ** ויעבד יעקב ברחל, שבע שנים; ויהיו בעיניו כימים אחדים, באהבתו אתה. **20** And Jacob served seven years for Rachel; and they seemed unto him but a few days, for the love he had to her.
- כא** ויאמר יעקב אל-לבן הבה את-אשתי, כי מלאו ימי; ואבואה, אליה. **21** And Jacob said unto Laban: 'Give me my wife, for my days are filled, that I may go in unto her.'
- כב** ויאסף לבן את-כל-אנשי המקום, ויעש משתה. **22** And Laban gathered together all the men of the place, and made a feast.
- כג** ויהי בערב--ויקח את-לאה בתו, ויבא אתה אליו; ויבא, אליה. **23** And it came to pass in the evening, that he took Leah his daughter, and brought her to him; and he went in unto her.
- כד** ויתן לבן לה, את-זלפה שפחתו--ללאה בתו, שפחה. **24** And Laban gave Zilpah his handmaid unto his daughter Leah for a handmaid.
- כה** ויהי בבקר, והנה-הוא לאה; ויאמר אל-לבן, מה-זאת עשית לי--הלא ברחל עבדתי עמו, ולמה רמיתני. **25** And it came to pass in the morning that, behold, it was Leah; and he said to Laban: 'What is this thou hast done unto me? did not I serve with thee for Rachel? wherefore then hast thou beguiled me?'
- כו** ויאמר לבן, לא-יעשה כן במקומנו--לתת הצעירה, לפני הבכירה. **26** And Laban said: 'It is not so done in our place, to give the younger before the first-born.'
- כז** מלא, שבע זאת; ונתנה לך גם-את-זאת, בעבדה אשר תעבד עמדי, עוד, שבע-שנים אחרות. **27** Fulfil the week of this one, and we will give thee the other also for the service which thou shalt serve with me yet seven other years.'
- כח** ויעש יעקב כן, וימלא שבע זאת; ויתן-לו את-רחל בתו, לו לאשה. **28** And Jacob did so, and fulfilled her week; and he gave him Rachel his daughter to wife.
- כט** ויתן לבן לרחל בתו, את-בילה שפחתו--לה, לשפחה. **29** And Laban gave to Rachel his daughter Bilhah his handmaid to be her handmaid.
- ל** ויבא גם אל-רחל, ויאהב גם-את-רחל מלאה; ויעבד עמו, עוד שבע-שנים אחרות. **30** And he went in also unto Rachel, and he loved Rachel more than Leah, and served with him yet seven other years.
- לא** וירא יהוה כי-שונאה לאה, ויפתח את-רחמה; ורחל, **31** And the LORD saw that Leah was hated, and he

עקרה. opened her womb; but Rachel was barren.

לב ותהר לאה ותלד בן, ותקרא שמו ראובן: כי אמרה, כי-ראה יהוה בעיני-כי עתה, יאהבני אישי.
32 And Leah conceived, and bore a son, and she called his name Reuben; for she said: 'Because the LORD hath looked upon my affliction; for now my husband will love me.'

לג ותהר עוד, ותלד בן, ותאמר כי-שמע יהוה כי-שנואה אנכי, ויתן-לי גם-את-זה; ותקרא שמו, שמעון.
33 And she conceived again, and bore a son; and said: 'Because the LORD hath heard that I am hated, He hath therefore given me this son also.' And she called his name Simeon.

לד ותהר עוד, ותלד בן, ותאמר עתה הפעם ילןה אישי אלי, כי-ילדתי לו שלשה בנים; על-כן קרא-שמו, לוי.
34 And she conceived again, and bore a son; and said: 'Now this time will my husband be joined unto me, because I have borne him three sons.' Therefore was his name called Levi.

לה ותהר עוד ותלד בן, ותאמר הפעם אודה את-יהוה-- על-כן קראה שמו, יהודה; ותעמד, מלדת.
35 And she conceived again, and bore a son; and she said: 'This time will I praise the LORD.' Therefore she called his name Judah; and she left off bearing.

Chapter 15 שמות

א אז ישיר-משה ובני ישראל את-השירה הזאת, ליהוה, ליאמרו, {ר} לאמר: {ס} אשירה ליהוה כי-גאה גאה, {ס} סוס {ר} ורכבו רמה בים. {ס}
1 Then sang Moses and the children of Israel this song unto the LORD, and spoke, saying: I will sing unto the LORD, for He is highly exalted; the horse and his rider hath He thrown into the sea.

ב עזי וזמרת יה, ויהי לי {ר} לישועה; {ס} זה אלי ואנוהו, {ס} אלהי {ר} אבי וארממנהו. {ס}
2 The LORD is my strength and song, and He is become my salvation; this is my God, and I will glorify Him; my father's God, and I will exalt Him.

כ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן, את-התוף-בידה; ותצאן כל-הנשים אחריה, בתפים ובמחלות.
20 And Miriam the prophetess, the sister of Aaron, took a timbrel in her hand; and all the women went out after her with timbrels and with dances.

כא ותען להם, מרים: שירו ליהוה כי-גאה גאה, סוס ורכבו רמה בים. {ס}
21 And Miriam sang unto them: Sing ye to the LORD, for He is highly exalted: the horse and his rider hath He thrown into the sea. {S}

כב ויסע משה את-ישראל מים-סוף, ויצאו אל-מדבר-שור; וילכו שלשת-ימים במדבר, ולא-מצאו מים.
22 And Moses led Israel onward from the Red Sea, and they went out into the wilderness of Shur; and they went three days in the wilderness, and found no water.

כג ויבאו מרתה--ולא יכלו לשתות מים ממרה, כי מרים הם; על-כן קרא-שמה, מרה.
23 And when they came to Marah, they could not drink of the waters of Marah, for they were bitter. Therefore the name of it was called Marah.

שמע אביו דאתא גברא רבה למתא אמר - even say
לרב

Babylonian Talmud. Ketubot 62B

R. Akiba was a shepherd of Ben Kalba Sabua.

ליה אמרה ליה His daughter saw how modest and noble [the shepherd] was She said to him,

רב אי מקדשנא לך אזלת לבי רב “Were I to be betrothed to you would you go away to [study at] an academy?”

לה אמר לה he replied,

אין “Yes”.

ליה איקדשא ליה בצניעה ושדרתיה She was then secretly betrothed to him and sent him away.

שמע אביו אפוקיה מביתיה אדרה הנאה מנכסיה Her father heard [what she had done]. He sent her from his house and forbade her by a vow to have any benefit from his estate.

אזיל יתיב תרי סרי שנין בבי רב כי אתא אייתי בהדיה תרי סרי אלפי תלמידי [R. Akiva] departed and spent twelve years at the academy. When he returned home he brought with him twelve thousand disciples.

לה שמעיה לההוא סבא דקאמר לה He heard an old man saying to her,

עד כמה “How long

ס”ג א 63a

קא will you suffer being a widow [while your husband is still alive?”

ליה אמרה ליה She replied,

אי לדידי ציית יתיב תרי סרי שני אחריני “If he would listen to me he would spend another twelve years in study.”

אמר [R. Akiva] said:

“I must have done this with her consent.”

יל ויתיב תרי סרי שני אחריני בבי רבהדר אז He departed again and spent another twelve years at the academy.

כי אתא אייתי בהדיה עשרין וארבעה אלפי תלמידי When he finally returned he brought with him twenty-four thousand disciples.

שמעה דביתהו הות קא נפקא לאפיה His wife heard [of his arrival] and went out to meet him.

אמרו לה שיבכתא Her neighbors said to her,

“Borrow some fine clothes and put them on.”

אמרה לה But she replied:

“A righteous man regards the life of his beast” (Proverbs 12:10).

כי מטיא לגביה נפלה על אפה קא מנשקא ליה לכרעיה When he reached her, she fell upon her face and kissed his feet. His attendants were about

לה שמעיה to push her aside,

אמר לה when [R. Akiva] cried to them,

“Leave her alone, mine and yours are hers.”

שמע אביו דאתא גברא רבה למתא אמר

Babylonian Talmud. Nedarim 50A

עקיבא איתקדשת ליה ברתיה (דבר) דכלבא שבוע שמע (בר) כלבא שבוע אדרה הנאה מכל נכסיה
אזלא ואיתנסיבה ליה
תיבנא הוה קא מנקיט ליה תיבנא מן מזייה בסיתוא הוה גנו בי
אמר לה
אי הואי לי רמינא ליך ירושלים דדהבא
אתא אליהו אידמי להון כאנשא וקא קרי אבבא אמר להו
הבו לי פורתא דתיבנא דילדת אתתי ולית לי מידעם לאגונה
אמר לה ר' עקיבא לאנתתיה
חזי גברא דאפילו תיבנא לא אית ליה
אמרה ליה
ל הוי בי רבזי
אזל תרתי סרי שנין קמי דר' אליעזר ור' יהושע
למישלם תרתי סרי שנין קא אתא לביתיה שמע מן אחורי ביתיה דקאמר לה חד רשע לדביתהו
שפיר עביד ליך אבוך
חדא דלא דמי ליך ועוד [שבקך] ארמלות חיות כולהון שנין
אמרה ליה
נייתא אמר הואיל ויהבת לי רשותא איהדר לאחורי הדראי צאית לדילי ליהוי תרתי סרי שנין אחר
אזל הוה תרתי סרי שני אחרנייתא
אתא בעשרין וארבעה אלפין זוגי תלמידי
נפוק כולי עלמא לאפיה ואף היא קמת למיפק לאפיה
אמר לה ההוא רשיעא
ואת להיכא
אמרה ליה
משלי יב, י) יודע צדיק נפש בהמתו)
מדחן לה רבנן אתת לאיתחזויי ליה קא
אמר להון
הניחו לה שלי ושלכם שלה הוא
שמע (בר) כלבא שבוע אתא ואיתשיל על נידריה ואשתריי ואשתרי
מן שית מילי איעתר רבי עקיבא
מן כלבא שבוע

The Fathers According to Rabbi Nathan-Midrash Avot D'Rabbi Natan, Chapter 6

What were Akiva's beginnings?

2 ב

It is said: Up to the age of forty, he had not yet studied a thing. One time, while standing by the mouth of a well in Lydda, he inquired, "Who hollowed out this stone?" and was told, "Akiva, haven't you read that 'water wears away stone' (Job 14:19)? - it was water falling upon it constantly, day after day."

3 ג

At that, Rabbi Akiva asked himself: Is my mind harder than this stone? I will go and study at least one section of Torah. He went directly to a schoolhouse, and he and his son began reading from a child's tablet. Rabbi Akiva took hold of one end of the tablet, and his son of the other end. The teacher wrote down alef and get for him, and he learned them; alef to tav, and he learned them; the book of Leviticus, and he learned it. He went on studying until he learned the whole Torah.

4 ד

Then he went and sat before Rabbi Eliezer and Rabbi Joshua. "My masters," he said, "reveal the sense of Mishnah to me."

5 ה

When they told him one halakhah, he went off to reason with himself. This alef, he wondered, what was it written for? That bet - what was it written for? This teaching - what was it uttered for? He kept coming back, kept inquiring of Rabbi Eliezer and Rabbi Joshua, until he reduced his teachers to silence.

3. מסכתות קטנות מסכת אבות דרבי נתן נוסחא א פרק ו

דבר אחר הוי מתאבק בעפר רגליהם זה ר' אליעזר ושותין בצמא את דבריהם זה ר' עקיבא. מה היה תחלתו של ר' עקיבא. אמרו בן ארבעים שנה היה ולא שנה כלום. פעם אחת היה עומד על פי הבאר אמר מי חקק אבן זו אמרו לו המים שתדיר נופלים עליה בכל יום אמרו לו עקיבא אי אתה קורא אבנים שחקו מים (איוב י"ד י"ט). מיד היה רבי עקיבא דן ק"ו בעצמו מה רך פסל את הקשה דברי תורה שקשין כברזל על אחת כמה וכמה שיחקקו את לבי שהוא בשר ודם מיד חזר ללמוד תורה. הלך הוא ובנו וישבו אצל מלמדי תינוקות. א"ל רבי למדני תורה אחז רבי עקיבא בראש הלוח ובנו בראש הלוח. כתב לו אלף בית ולמדה. אלף תיו ולמדה. תורת כהנים ולמדה. היה לומד והולך עד שלמד כל התורה כולה. הלך וישב [לו] לפני רבי אליעזר ולפני רבי יהושע אמר להם רבותי פתחו לי טעם משנה. כיון שאמרו לו הלכה אחת הלך וישב לו בינו לבין עצמו אמר אלף זו למה נכתבה. בית זו למה נכתבה. דבר זה למה נאמר חזר ושאלן והעמידן בדברים: רבי שמעון בן אלעזר אומר אמשול לך משל. למה הדבר דומה לסתת שהיה מסתת בהרים פעם אחת נטל קרדומו בידו והלך וישב על ההר והיה מכה ממנו צרורות דקות ובאו בני אדם ואמרו לו מה אתה עושה. אמר להם הרי אני עוקרו ומטילו בתוך הירדן. אמרו לו אי אתה יכול לעקור את כל ההר. היה מסתת והולך עד שהגיע אצל סלע גדול נכנס תחתיו סתרו ועקרו והטילו אל הירדן וא"ל אין זה מקומך אלא מקום זה. כך עשה להם ר' עקיבא לר' אליעזר ולר' יהושע. אמר לו ר' טרפון עקיבא עליך הכתוב אומר מבכי נהרות תבש ותעלומה יוציא אור (איוב כ"ח י"א) דברים המסותרים מבני אדם הוציאם ר' עקיבא לאורה בכל יום ויום היה מביא חבילה של עצים חציה מוכר ומתפרנס וחציה מתקשט בה. עמדו עליו שכליו ואמרו לו עקיבא אבדתנו בעשן מכור אותן לנו וטול שמן בדמיהן ושנה לאור הנר. אמר להם הרבה ספוקים אני מסתפק בהן אחד שאני שונה בהן ואחד שאני מתחמם כנגדן ואחד שאני ישן בהם: עתיד רבי עקיבא לחייב את כל העניים בדין שאם אומרים להם מפני מה לא למדתם [תורה] והם אומרים מפני שעניים היינו. אומרים להם והלא רבי עקיבא עני ביותר ומדולדל היה. ואם אומרים מפני טפינו אומרים להם והלא רבי עקיבא היו לו בנים ובנות אלא אומרים להם מפני שזכתה רחל אשתו: בן ארבעים שנה הלך ללמוד תורה סוף שלש עשרה שנה לימד תורה ברבים. אמרו לא נפטר מן העולם עד שהיו לו שולחנות של כסף ושל זהב ועד שעלה למטתו בסולמות של זהב. היתה אשתו יוצאה בקרדוטיין ובעיר של זהב. אמרו לו תלמידיו רבי ביישתנו ממה שעשית לה. אמר להם הרבה צער נצטערה עמי בתורה

12. Akiva
15
55
מקור

Proverbs 27:17

Iron sharpeneth iron; so a man sharpeneth the countenance of his friend.

יִזְכֹּךְ בְּבִרְזֶל יָחַד; וְאִישׁ, יַחַד פְּנֵי-רֵעֵהוּ.

Babylonian Talmud Yoma 54A

שיר השירים א, יג) צרור המור דודי לי בין שדי ילין

R. Kattina said: אמר רב קטינא

שהיו ישראל עולין לרגל מגללין להם את הפרוכת ומראין להם את הכרובים שהיו מעורים בשעה

זה בזה ואומרים להן Whenever Yisrael came up to the Festival, the curtain [of the Beis Hamidash] would be removed and the Keruvim would be shown to them, and their bodies would be intertwined with one another; they would say to them:

"Look! You are beloved before God as the love between man and woman."